

Šumavský les, lept, 14,5 x 19,5 cm, cena roku 2015

Lenka Falušiová

18. 3. 1988 narozena v Bruntále
Žije ve Vrbně pod Pradědem
2008–2011 OSU v Ostravě, fakulta umění, volná grafika,
profesor Eduard Ovčáček, 2011 udělen titul BcA.
2009–2010 roční stáž na Akademii Sztuk Pięknych ve Varšavě,
grafika, prof. Rafał Strent, malba, prof. Grzegorz Pabel
Od roku 2012 AVU v Praze, grafika 1, prof. Jiří Lindovský
Vystavuje kolektivně i samostatně od roku 2003,
účastní se workshopů a symposií
2014 ateliérová cena za celoroční práci
2015 cena za grafiku „Šumavský les“ ve studentské kategorii
soutěže „Grafika roku“, Praha
Je zastoupena ve sbírkách artotéky Městské knihovny v Praze
a v soukromých sbírkách

adresa: Školní 406, 793 26 Vrbno pod Pradědem
mobil: 776 042 894
e-mail: nejmenuje@seznam.cz
<http://nejmenujesejmenuje.webnode.cz/nejmenuje/>

www.galerie-sumperk.cz

Stezka Ticha, lept, 50 x 50 cm, 2014

LENKA FALUŠIOVÁ

DUCH MÍSTA

1. 7. – 2. 8. 2015

GALERIE JIŘÍHO JÍLKA, SADY 1. MÁJE, ŠUMPERK
ZAHÁJENÍ VE STŘEDU 1. ČERVENCE V 18.00 HODIN
OTEVŘENO DENNĚ OD 13.00 DO 18.00 HODIN
NA ZAZVONĚNÍ V RECEPCI PENZIONU G

S PODPOROU GRANTU MINISTERSTVA KULTURY A OLOMOUCKÉHO KRAJE

Je-li Tma klidná, pohne se Jas, lept, 55 x 58 cm, 2014

Stezky Ticha

*Příroda a Vesmír v člověku vyvolávají představu Boha.
Duše vyzývá přírodu, aby ukázala čím chce skutečně být.
Příroda vyzývá duši, aby ukázala čím je...*

*Je nezbytné vnímat okolní prostor pro splynutí s duší.
Naladit se na sílu Ticha, kdy se v člověku probouzí
potřebná prázdnota pro překlad slov nekonečna.*

*Pocit je počátkem myšlenky, která má v sobě vůli k bytí.
Myšlenky jsou stíny našich pocitů, které jsou zároveň
součástí světla. Světlo vzbuzuje dojem nadpřirozenosti,
je-li obklopeno temnotou.*

Tma ukazuje tajemství mystického vědomí.

Z paprsků hvězd je utkaná věčnost.

Lenka Falušiová

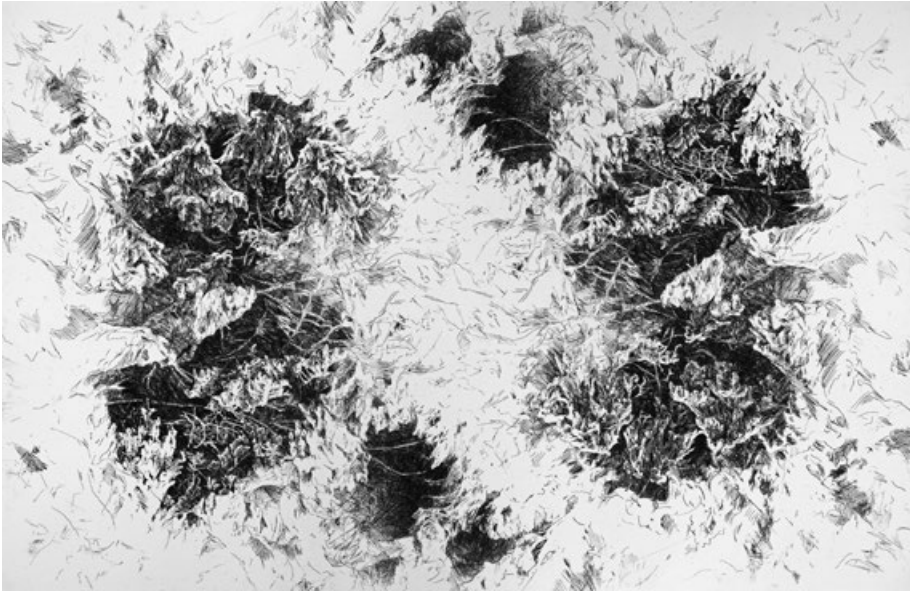

Království Prozřetelnosti, lept, 66 x 97 cm, 2014

Lidské záležitosti podléhají neustálým proměnám a pomíjivosti, zatímco krajina je tu stále. Inspiraci pro svou tvorbu čerpám především ze světa mimo civilizaci. V některých grafikách se mi propojuje můj snový svět spolu s vypořádanou realitou. Při toulkách po přírodě se mi otevírají další možné způsoby vnímání, které poté využívám v kresbě. Jde mi o zachycení vnitřní energie zobrazovaného tématu. Pocit je počátkem myšlenky, která v sobě nese vůli k bytí. Stromy a křoviny vytvářejí další prostory, které zprostředkovávají rozhovory jednotlivých míst. Své vize většinou přenáším rovnou do grafiky, v pocitu, ve kterém přicházím z lesa. Kresby nejsou realistické, jsou jen výpovědí fantazie, která dává impuls pro zpracovávání námět. V grafice se snažím využít struktury, kterou nabízí detailní kresba tenkou jehlou.

Grafika „Šumavský les“ je pocitovým záznamem místa, které jsem našla po několikahodinové cestě lesem. Je to krajina zahalená v mlze, jejíž prostor nemá hranic, je neomezený. Grafika se tak stala místem ticha, světla a tmy. Je pouhým okamžikem, který díky záznamu přestává být pomíjivým.

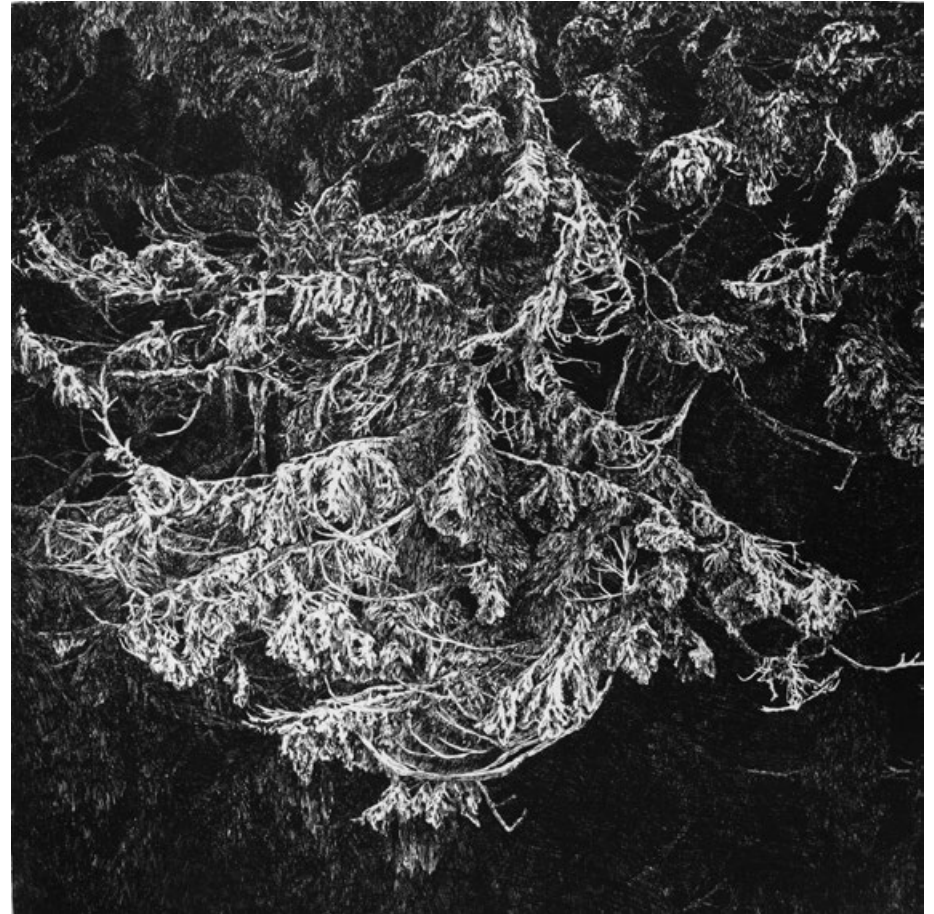
Lenka Falušiová

Brána, lept, 55 x 85 cm, 2014

Tajemství Tmy, lept, 30 x 40 cm, 2014

Strážce, lept, 50 x 50 cm, 2014

*Stříbrné vody stékají po stupních lesa,
noc a němý zasutý život.
Přítel; listnaté stezky do vsi.*

Georg Trakl, 1887–1914 (Večer v Lansu, závěrečný úryvek)

*Dokonalý šerosvit (tady snad ze tmy rodící se světlo) pramení z vnitřní záře jemné škály odstínů a sytosti barvy tisku. Svou přesností téměř fotografickou tu připomene pralesní snímky Bohumíra Prokūpka (1954–2008), víc malíře než fotografa, anebo i foto-houštiny Petra Zinkeho (*1966), grafice pojetím blízké k nerozeznání.*

Ostrá kresba rydlém, zaměřená na větve stromu, zastupuje les v jeho úplnosti. Viděné s vysněným se prolíná a pevně srůstá v jediném. O snovém vcítění do motivu zmiňuje se Lenka sama. Navzdory věrné podobě zobrazeného nejde jí o popisnost. Míří na pomezí skrytých zákoutí vědomí. Někde tak budí i úzkost a navodí neklid Váchalových vizí, obrazů Munchových nebo spíš Traklova „hebkého zastření mysli“. Ve stavu sebe-zapomnění (v soustředěném spolubytí a ztotožnění s motivem) otevírá se jí ale v průběhu kreslení především nekonečný prostor svobody. A spočinutí v hebkém tichu očistné samoty lesa vede ji k jádru, do středu, k duši přírody v její ryzí průzračnosti.

*Hned napoprvé vybaví se akvatinty Jitky Chřištofové (*1977), absolventky z ateliéru Vladimíra Kokolii. Vzájemná blízkost je tu očividná. Jitčina poloha je věcnější a živá lesní tkáň se v ní mlčky zrcadlí. Ta Lenčina je o poznání epičtější, tušíme příběh ukrytý za obrazem. Je jeho očekáváním. Společná výstava byla by výborná a jistě by si navzájem rozuměly.*

Šťastná je i Lenčina volba studia u civilně střídmeho Jiřího Lindovského a Dalibora Smutného s jeho až portrétními květy z noční zahrady. Podvědomý vliv a zjevná mravní podpora obou jí prospívá. Dodává jistotu, vede k pokoře a vytrvalosti v úctě k řemeslu. Snadněji tak odolává tlaku trendů současné krátkodeché světovosti.

Šumění lesa 1, lept, 30 x 30 cm, 2014

Setkání s Lenčinou výpovědí a jejím směřováním do hlubiny je radostí. Znovu potvrzuje, že nic nezaniká, s novým životem se vrací a trvá navzdory všemu zpochybnění. Že nuda je jen vnitřní prázdnotou a skutečnost je nevyčerpatelná.

Miroslav Koval